

andrer Løn-, Skæppe- og Fjerdingkarmaalet, hvad skal man saa gjøre ved disse Tiender? Jeg vilde gjerne have en Smule Oplysning derom; thi det er for silde, naar Tiendetagerne forbre deres Tiende leveret efter de Regler, hvorefter Tienden er konstateret tønde- og skjæppevis, at Tiendeyderne da sige: Vi maa ikke leveres i det Maal, vi have nu en anden Bestemmelse for vort Maal; thi da kan der opstaa stor Uenighed mellem Tiendeyderne og Tiendeyderne om, hvem af dem der er pligtig til at faae dette forandret og bære Beføstningerne derved. Det Samme er i endnu højere Grad Tilfældet med Loven om Jaffstættelse af Kvægtiende og Smaaredfæltiende; disse ere ligeledes thinglæste og protokollerede for hver Eiendom, og det endog i meget smaa Kvantiteter, saaledes at denne Tiende for Mange er sat indtil en $\frac{1}{8}$ s Fjerdingfar. Det forekommer mig, at der vil blive noget Virvar, thi ikke alene vil der for de vedkommende Giere, som skulle leveres denne Kvægtiende og Smaaredfæltiende til Præsten, kunne komme megen Uenighed til Stede mellem dem og Præsten, men ogsaa vil der derved kunne afstedkommes megen Ueilighed for Sogneraadet, der skal beregne den Smaaredfælt, som tilkommer Skolelærerne. Der er nemlig den Omstændighed derved, at, uagtet denne Tiende er jaffstættelig for alle til en vis Afgift i Byg, og det, som sagt, i saa smaa Kvantiteter, at der er Tale om $\frac{1}{8}$ s Fjerdingfar, saa skal den dog forandres hvert Aar og beregnes efter den daværende Kapitelstort; men jeg veed ikke, hvorledes dette kan lade sig gjøre, naar vi faae denne Meterlov gjennemført. Jeg formaar ikke at indse dette, og uagtet jeg har hørt mange lærde Foredrag, f. Ex. af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Sviid), der repeterede alle de Benvælfelser om Maal og Vægt, som man forøvrigt kan læse sig til i enhver ordenlig Regnebog, saa har han dog ikke omtalt saadanne Forhold som de her af mig nævnte, og jeg er derfor endnu i stor Vilbrede med mig selv om, hvorledes man skal bære sig ad i disse Forhold, naar man faar dette Lovforslag ophøjet til Lov. Det er jo ikke alene den Korntiende, der er konstateret, som der kan blive Tale om at forandre, men der kan ogsaa være Tale om alle de Tiender, som ikke ere konstaterede, og hvorledes Tiendeyderne her skulle komme overens med Tiendeyderne om det nye Maal, kan ogsaa blive et vanskeligt Spørgsmaal (Berg: Læs § 8 i Lovforslaget). Den klarer det ikke. Skulde man gaa over til et nyt System, saa forekommer det mig ogsaa, at det er en Bysynderlighed, at man ikke tager Hartkornkarmaalet med. Jeg vilde næsten have anset det for meget rigtigere, at man havde begyndt med at forandre Hartkornet, Maalet af Torderne, det, vi nu kalde Bønder Land. efter Meter-systemet, thi det udføres jo af Folk, der ere inde i dette Forhold, saaledes at det godt kunde udføres strax; men skulle vi gaa til Meter-systemet

met i Maal og Vægt og alle andre Forhold, da forekommer det mig at være endnu mere nødvendigt med Henfyn til Hartkornet og Torbboniteringen. Jeg mener, som sagt, at man først burde have indført det der og anvist Folk, hvorledes de skulde benytte det. Forøvrigt maa jeg udtale, at det forekommer mig, at den af mig omtalte europæiske Nødvendighed, der, som det lader til, har frembragt dette Lovforslag, finder mange Tilhængere og varme Venner. Jeg kommer til at tænke paa, at der i sin Tid var et Parti, man kaldte „det unge Bureaucrati“, det er maaffe nu blevet gammelt, og jeg er, efter de Udtalelser, vi i Dag have hørt, næsten kommen til at tænke paa, at der maaffe kan danne sig et nyt ungt Bureaucrati, der kan komme til at omfavne det gamle; men det er imidlertid ikke nogen saa stor Ulykke. Man kunde tænke sig, at de store og smaa Bønder ogsaa kunde danne et nyt Parti, og dersom et saadant Forhold indtraadte, kunde vi maaffe naae det, der blev omtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at der blev Flugt i Forretningerne. Men hvorom Alt er, saa maa jeg rigtignok forbre Oplysning i mange Retninger, inden jeg kan gaa ind paa at hjælpe dette Forslag videre. — Den høitærede Indenrigsminister var meget mere nøisom, thi han forbrede ikke mere, end at faae nedsat et Udvalg og faae afgivet Betænkning, men efter som Uenigheden her i Thinget synes at være ikke saa grumme lille, har jeg heller ikke noget stort Haab om, at der vil komme nogen Betænkning frem i Aar, og saa tror jeg, det er meget bedre, at Regjeringen paa ny overveier Sagen og fremkommer med et nyt Forslag, naar Rigsdagen atter samles (Afbrydelse af Berg). Ja, jeg mener et nyt Forslag, som var noget bedre udarbejdet, og hvori der var givet Anvisning til, hvorledes man skulde komme over alle de af mig omtalte Ulemper. Jeg kan derfor ikke komme fra den Udtalelse, jeg i Formiddags fremfattede, at jeg nødsages til at stemme mod Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

J. A. Hansen: Jeg skulde ikke have taget Ordet paa dette Punkt, naar ikke det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) havde ansøgt Noget af mig, som jeg paa ingen Maade har sagt. Han har ansøgt som Noget, jeg skulde have sagt, at vor Regjering skulde ikke komme med Noget til den danske Befolkning efter Indbydelse fra Sverig. Det har jeg paa ingen Maade sagt, det kunde ikke falde mig ind. Jeg har ikke sigtet til det ærede Medlem ved min Omtale af denne Sag. I Anledning af, at der var fremkommet Udtalelser om, at Regjeringen ikke havde gjort Ret i at komme med denne Sag, efter at den modfattede sig Alt, hvad den danske Befolkning ønskede sig af Reformen, sagde det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valg-